

[Miljøministeren]

til 1975. Der blev samtidig udgivet en serie på tre bind med fremlæggelse af data for kviksølvindholdet i fisk, muslinger og andre bunddyr fra mange steder i landet, for at man kunne danne sig et konkret indtryk af, hvorledes situationen var.

Jeg mener ikke, at dette er fyldestgørende, eller at dette er det eneste, der skal stå her i debatten i dag som en slags forsvar for miljøministeriet, slet ikke. Det er blot for at vise, at de tekniske forhold omkring forureningsproblemerne altså er noget, som man har beskæftiget sig med både dybtgående og i lang tid.

Jeg tror ikke, der er nogen af os, der kan siges at gavne miljøet eller forholdene herhjemme ved ensidigt at påberåbe sig, at det er den eller den person eller det eller det parti, der har været mere fremme end andre partier for at gøre en indsats. Jeg er ked af at skulle sige det, men de fleste afgørelser af den art finder sted her i folketinget, hvor vi som politikere kan stemme og yde vores bidrag til den lovgivning, som der skal styres efter, og som ministrene selvfølgelig er fuldt ansvarlige over for.

Der er blevet spurgt fra forskellig side, bl. a. hr. Bolvig: gør vi nu nok? Jeg mener, jeg svarede hr. Bolvig på det med de japanske forhold ved at sige, at det er ikke et spørgsmål af ny dato, men det er forhold, som vi har gjort meget ved i lang tid. Dermed være ikke sagt, at der ikke kan dukke enkelte sager op, som kan vise sig uhyre alvorlige; heller ikke, at der ikke kan dukke enkelte sager op, som kan vise sig meget vanskelige at løse. Jeg tror tværtimod, at vi i fremtiden vil se flere og flere af den slags sager.

Men må jeg alligevel ikke understrege, at vi betaler meget i dette land for vort miljø. Jeg siger ikke, vi betaler for meget eller for lidt. Det er bl. a. folketinget, der bestemmer, hvilke love vi skal have om de forhold. Men lad mig sige, at det koster ca. 3 mia kr. årlig at beskytte miljøet i Danmark. Heraf går halvdelen, ca. 1½ mia kr., til kloakering og renovation, altså til styring af vore flydende affaldsprodukter. Vi bruger over 900 mill. kr. til beskyttelse af overfladevand. Dermed være ikke sagt – det er også til hr. Waldorff – at vi én gang for alle har gjort alt, hvad der er behov for at gøre, og at vi ikke skal gøre noget som helst mere, men bare kan sige: det er godt, lad det nu køre.

Jeg vil svare hr. Bolvig, der direkte spørger om, hvorledes min stilling er til Kærgård plantage. Nu er det sådan, som hr. Bolvig sikkert også er vidende om, at spørgsmålet om Kærgård, plantage har været behandlet flere gange, også i miljøudvalget. Jeg kan med det samme sige, at uagtet lugten er meget generende – jeg synes, det er meget generende at bo et sted, hvor der er en sådan lugt – så må vi fastslå, at efter alle eksperter vurdering er generne ikke sundhedsfarlige. Jeg synes, det er meget vigtigt at fastslå det.

Der blev nedsat et arbejdsudvalg i september måned 1979, bestående af teknikere og repræsentanter for de lokale myndigheder. Det er jo ikke således, at vi bare nedsætter nogle arbejdsudvalg og så sidder centralt og arbejder med det i miljøstyrelsen. Her havde man en arbejdsgruppe, der omfatter Blåvandshuk kommune, Ribe amt, miljø- og levnedsmiddelkontrollen i Varde, Grindstedværket, embedslægen i Varde samt miljøstyrelsen. Således er det jo, vi behandler langt de fleste af de sager, som kommer frem, og som vi mener har en eller anden form for løsning, som vi ikke umiddelbart kan finde frem til, idet problemet ikke er entydigt eller let tilgængeligt. Vi behandler dem med de lokale folk. Selvfølgelig gør vi det. I sagen med Kærgård plantage er man ikke kommet frem til et projekt, som det er realistisk og praktisk at gennemføre, men alle embedslægens vurderinger og alle vurderinger i det hele taget siger, at der ingen sundhedsfare er ved det sted.

Jeg mener ikke, vi skal skelne imellem store og små virksomheder i miljøspørgsmål. Virksomhedernes miljøpåvirkning må for os være det afgørende.

Lad mig bekræfte, at det specielle ejerforhold, der er med hensyn til Cheminova, ikke har haft nogen som helst indflydelse på min holdning til sagen om Cheminova. Jeg havde nær sagt tværtimod. Det er vel således, at de biologistuderende på Århus universitet har følt sig i stærkere grad repræsenteret som specielt sagkyndige eller medansvarlige og derfor har gjort meget for at få vurderet virksomheden. Måske har de gjort det ensidigt, men jeg synes, der har været mange af tingene, som har været velunderbyggede og har været vel fremlagt.

Hr. Bolvig var inde på, om vi ikke kunne overlade det til civilforsvaret. Jeg har over-